

азъ тебѣ. Ако искаше да мя земнешъ за твой мжжъ, то не бы могли да мя възбраняятъ отъ да посвятіж тебѣ животъ си нито тъстъ, нито роднины, нито съсѣди нито нѣкои си съвѣты. Азъ зная чи ты бы направила дѣцата ми благополучны, чи ты бы ги научила да почитатъ памятъ на майкѣ си, и, тамъ гдѣто ще имамъ съвѣтъ еи спокойнѣ, азъ ще мога въ сѫщото время да задоволя и сърдцето си. Азъ всякога съмъ ималъ за тебе пріятелство, и сега азъ ся усѣщамъ толкозъ влюбенъ щото, ако ты бы ми поискала да извѣршивамъ при цѣлый си животъ хилядъти ти желанія, завчашъ быхъ ти ся закълнѣлъ за това. Виждь, моляты ся, колко тя обычамъ, и постарайся да забравишъ моя възрастъ. Помысли чи злѣ сѫдятъ онія, които сякатъ чи мжжъ тридесятогодишенъ е вече человѣкъ останѣлъ. Впрочемъ, азъ едвамъ съмъ испълнилъ двадесят и осмѫтъ си годинѣ! една млада дѣвойка ся страхува да не бы да іж осаждатъ хората ако ся ожени съ единъ мжжъ който бы броилъ десят или дванадесятъ години по много отъ неіж, защото това не е мѣстныйтъ обычай! но азъ съмъ чулъ чи въ други мѣста на това не ся гледа; чи, напротивъ, въ тія мѣста человѣците предпочитатъ да даватъ на единъ младж момж единъ мжжъ благоразуменъ, узрѣлъ малко и испытанъ въ животъ, отъ колкото единъ не-